

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 7.

ЦАРИГРАДЪ, ЮЛІЙ 1871.

БРОЙ 7.

ОБРАЩЕНИЕ.

(Продълженіе отъ брой 6-й)

Видѣхмы какво быка въ челоуѣка дѣйствиуваніе-то на онова промѣненіе което ся казва обращеніе. Тука ся говори, разумѣва ся, за Евангелско-то обращеніе, или онова обращеніе което Евангелие-то прѣдлага като необходимо нужно за всякого челоуѣка за да може да води благочестивъ животъ на тойзи свѣтъ и да ся сподоби съ вѣченъ и блаженъ животъ въ онзи свѣтъ. Слѣдователно като стане питаніе, какъ, или съ каквы срѣдства ся произдѣйствува това обращеніе, какъ можемъ ний сами за себе си да получимъ това бесцѣнно добро? и какъ можемъ да приведемъ и чада-та си, сродници-тъ си, съседы-тъ си и всички-тъ си познаницы въ наслаждзваніе-то на таквозь едно вѣчно добро? отговоръ-тъ трѣбува да бѣде съобразенъ съ изыскуванія-та на Евангелскый-тъ законъ.

Иисусъ Христосъ, Божественный-тъ нашъ Учитель и Поктеводитель е казалъ, "Ако ище нѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека дигъ! не кръсть-тъ си и нека мя слѣдува." Братѣзи душы имамы съкратено рѣководѣдѣна за Християнскый-тъ животъ, и отъ ч онова ть, въ който изрекль Той тѣзи дѣмїа съ паятны душы до днесъ, не е има боримъ. то единъ който наистинѣ и отъ, и ако сърдце ся е потрудилъ да дѣ, тойзи това въ дѣйствиѣ, а е останалъ мъртъ. Ако отъ помощь-тъ и благодать-тъ отъ цѣрь А на противъ пакъ отъ онова сила-та му, сега всякой единъ Християни-тъ ни вѣч-всякой единъ послѣдователь въ Българійк.

който наистинѣ е былъ такъвъ, а не само да е носилъ име-то, приелъ е това дѣйствиѣ чрезъ което ся е обзрналъ отъ грѣхъ-тъ къмъ святость-тъ, отъ смърть-тъ въ животъ.

За да ся обзрне нѣкой къмъ Християнскъ-тъ религіѣ не ся изыскува високи науки, но иа иѣкаквы понятїа които ся необходимо нужны за него. Трѣбува да разбере нѣщо за характеръ Божїй; трѣбува да разбира що е грѣхъ и да познава убиственны-тъ слѣдствїа на грѣхъ-тъ. Трѣбува да съзнае че той самъ е грѣшникъ, и наистинѣ и сърдечно да ся покае за грѣхове-тъ си съ едно такова покаяніе което ще го накара положително да отхвърли грѣхове-тъ си и да ги остави съвсѣмъ. Трѣбува и да познае и да приеме за себе си лично онова срѣдство за придобываніе-то на прощеніе, на примиреніе и тѣ показва на прїатели-то Христѣо *трѣба да ги иде.* Цѣрь-тъ срѣдоа да влѣзе въ кръвь-тъ му и да дѣйствиува вътрѣ въ него. Трѣбува така да идете отъ това дѣрво што да станете Христовы дѣца; защото вы сами знаете, като видите отъ едно дѣте таквызи дѣла които ся несходны съ Християнско-то исповѣданіе, че това дѣте нѣма право да носи Християнско име. Като слушате отъ него мръсны приказкы, богохульны душы и погрѣшны, като видите че не слуша майкѣ си, че показва почетъ къмъ стары-тъ, и е непокорно къмъ учителя-тъ си, неблагоклонно къмъ другари-тъ си, и прѣдано на лѣжа-тъ, тогава какво и да бѣде име-то му и исповѣданіе-то му, знаете че сърдце-то му

но е голѣма колкото пѣкон други зми, но отрова-та ѝ е най смъртоносна. Каквото си охавна отъ неѣж, за скоро врѣме умира. Тѣзи зми толкозъ скоро ся плодять щото не бы было възможно чловѣци да живѣятъ въ онѣзи мѣста, ако не бы Божій-тъ Промыслъ далъ единъ силенъ врагъ за истрѣбене-то на *Кобрѣ-тѣ*. Тойзи врагъ е едно малко животно, прилично въ нѣщо на порѣ-тъ, и ся выка по тамашный-тъ языкъ *Гентусъ*; хытро е като лисицѣ, пѣргава като маймуна, а пакъ свирѣпо като тигръ. За нищо ся не радва повече, колкото да ся улови въ бой съ *Кобрѣ-тѣ*. Щомъ види една кобрѣ впуска ся вързъ неѣж и сраженіе-то става страшно. Гентусъ-тъ забива остри-тъ си зѣбы въ врагъ-тъ на кобрѣ-тѣ, и кобра-та ся увива и ся сплита, и ся хвърля горѣ долу, и ся мачи да ухае врагъ-тъ си съ ядовиты-тъ и смъртоносны-тъ си зѣбы. Слѣдъ малко намѣрва благоврѣме-то си за това и учива да впусне ядъ-тъ си въ тѣло-то на мучитель-тъ си. Щомъ усѣти гентусъ-тъ че е укупанъ, тутакси отпуща кобрѣ-тѣ и съ голѣма бѣззостъ отгичва долѣкъ-тъ дѣто намѣрва едно растеніе, на което листіе-то имаъ свойство да противодѣйствувагъ противъ тойзи смъртоносенъ ядъ. Той ханнува малко отъ това растѣніе, и чрѣзъ това уничтожава ся отравата и става безъ дѣйствіе и тогава като храбръ воинъ ся враща безстрахливъ на бой, пакъ ся впуска върхъ врагъ-тъ *Кобрѣ-тѣ* и не ѣж оставя живъ.

Колко е чудно това промышленіе Божіе, което е дало това цѣлительно растѣніе за помощь на това животно въ борбы-тъ му съ кобрѣ-тѣ, и е дало на него този *инстинктъ*, (естественно усѣщаніе) чрѣзъ който да знае дѣ ся намѣрва цѣръ-тъ койго ще го избави отъ смъртъ!

Но Богъ въ милосердіе-то си е направилъ за насъ още по голѣмо благодѣаніе отъ това което е направилъ за онова животно. Грѣхъ-тъ е ядовита-та зми съ койкто ный всица имамы да ся боримъ. Ядъ-тъ на тази змиѣ е най силенъ, и ако не намѣримъ помощь отъ нѣкадѣ, тойзи ядъ ще ни докара неизбѣжна смъртъ. Ако не гамѣримъ нѣкакъвъ *антидотъ* цѣръ чрѣзъ който да ся уничтожава сила-та му, тойзи ядъ ще погуби души-тъ ни вѣчно. Тази змиѣ ся намѣрва и въ Българіѣхъ.

Не трѣба да ходимъ до Индіѣхъ за да ѣж намѣримъ. Въ всякой градъ и въ всяко село изъ Българіѣхъ ся намѣрва — не само то; но и въ всякъ къщѣ и колибѣ ся е въвирала тази проклѣта и ядовита змиѣ. Което е и по злѣ, и всица, безъ исключеніе сны *ухапани отъ неѣж*. Тойзи смъртоносенъ ядъ е влѣзълъ въ кръвъ-тъ ни и дѣйствава вече да ны тегли къмъ смъртъ-тъ. Искамы да ся боримъ съ тази змиѣ и да ѣж убіемъ; но какъ да ѣж довршимъ? Пакъ по слѣдствіе-то на раны-тъ що пріехмы вече, рѣцѣ-тъ ни треперять, крака-та ни ослабнуватъ, помрачаватъ ся очи-тъ ни и близу сны до паданіе. Дѣ е цѣръ-тъ? Дайте го скоро! защото загивувамы!

Любезни дѣца, тойзи цѣръ ся намѣрва въ листове-тъ на това дърво на живота. Въ религіѣхъ-тъ на Господа Исуса има цѣръ който уничтожава отрова-тъ на грѣхъ-тъ. Който мечтае самъ да цѣри себе си ще умре безъ помощь. Който прибѣгва при друго дърво, ще бѣде измавенъ. Който прѣзира срѣдства-та които Богъ е далъ за исцѣленіе-то му и перачи да употреби тойзи цѣръ ще умре въ гордость-тъ си и упорство-то си.

Забѣлѣжѣте, дѣца мои, още едно нѣщо. За да ся ползува нѣкой отъ Христовѣ-тъ религіѣхъ трѣбува не само да носи името Христіанинъ, но и да е Христіанинъ, за да ся исцѣри тази болестъ въ душѣ-тъ не стига болний-тъ и ухапаний-тъ чловѣкъ да откаже малко листіе и да ся навкыи съ тѣхъ, или да ги тури въ пазуха-тъ си за да ги изважда отъ врѣме на врѣме и ги показва на пріятелитѣ си; но *трѣба да ги яде*. Цѣръ-тъ трѣба да влѣзе въ кръвъ-тъ му и да дѣйствува вѣтрѣ въ него. Трѣбува така да ядете отъ това дърво щото да станете Христовы дѣца; защото вы сами знаете, като видите отъ едно дѣте таквызи дѣла които сѣж несходны съ Христіанско-то неповѣданіе, че това дѣте нѣма право да носи Христіанско име. Като слушате отъ него мрѣсны приказкы, богохульны думы и поврѣжны, като видите че не слуша майкѣ си, не показва почетъ къмъ стары-тъ, и е непокорно къмъ учителя-тъ си, неблагоклонно къмъ другари-тъ си, и прѣдано на лѣжъ-тъ, тогава какво и да бѣде име-то му и неповѣданіе-то му, знаете че сърдце-то му

не е приело, това цѣлтелно дѣйствие на дърво-то на живота за което смя ви говориха тука.

Ето ви дадохме три причини споредъ които мудрецъ-тъ Соломонъ имаше право като уприличаваше истинна-тъ мудрость или религиѳ-тъ, съ дърво-то на живота. Първа-та е че дава покровителство, втора-та че дава хранѳ, и третата че дава цѣръ. Можѳхмы и още причини да наредимъ, но тѣзи сѳ доволно за сега. Забѣлѳйте ги и прѣдъ всичко най напредъ търсѳте тѣзи мудрость която толкозъ прѣвѣсхожда всякъ чловѳческъ мудрость, колкото небе-то отстои отъ земь-тъ. Хванѳте се за това дърво, яждте отъ плодове-тъ му, хванѳте се отъ него, и така чрѣзъ благословение-то Божіе ще станете, иждри, здрави, дѣятелни мѳжје, полезни гражданы, почтени Българи, добри Христіани.

ТИВЕРІАДСКО-ТО ЕЗЕРО.

Палестина е мѣсто-то на тойзи свѣтъ което занимава или притегла любопытство-то на Христіанина, защото тамъ сѳ случили не само най много-то отъ чудесны-тъ случаи, които се поменуватъ въ Ветхый-тъ Заветъ, но и самый-тъ нашъ Спасъ Исусъ Христосъ тамъ си роди и живѣ и умрѣ за чловѳческый-тъ родъ.

Земя-та Ханаанска, земя-та Обѣтованна, земя-та Израилева, която съ тѣзи имена се именува въ Ветхый-тъ Заветъ, днесъ е въ свѣтъмъ друго състояние отъ както е была въ старо врѣме. Градове-тъ ѳ сѳ запустѣли, вѣтхый-тъ ѳ народъ распръснать, и другъ народъ ѳ владѣе, а умноженіе-то ѳ е твърдъ малко. Тамъ дѣто сѳ были хиляды, сега се наѣрватъ малцина и тѣ живѣятъ въ вынагмшенъ страхъ отъ злодѣйцы и отъ притѣсненіе-то на управители-тъ.

Но тази земя е намъ и ще бѣде на всички-тъ слѣдъ насъ родове, до дѣ е свѣтъ, много привлекателна.

Езеро-то Тиверіадско или Генисаретско, както се вѣка въ Евангеліе-то (Лук. 5; 1) и море Галилейско (Мат. 4; 18); едно е отъ мѣста-та дѣто Исусъ Хри-

стосъ е сторилъ много и голѣми чудеса. Тамъ е повикалъ най напредъ Симона Петра и Андрея брата му да го послѣдуватъ, сирѣчь да му станатъ ученици и другари. (Мар. 1; 16.) Тамъ е училъ народы-тъ стоящъ на корабъ и заповѣдалъ да хвърлятъ мрѣжи-тъ, въ които се хванѣли повече отъ 100 голѣми рыбы. (Лук. 5; 6.) Тамъ е утишилъ волны-тъ (Мат. 8; 26) и на брѣгове-тъ слѣдъ въскрѣсеніе-то си яви се на ученицы-тъ си и поднови чудо-то на рыбы-тъ. Іоан. 21; 11.

Около туй езеро въ врѣме-то на Христа имало е много цѣтущи градища и села, както *Капернаумъ*, който въ Евангеліе-то се вѣка "неговъ градъ.", Хоразинъ, Витсаида и областъ-та на Гадарини-тъ, дѣто исеѣли бѣсный-тъ и прати бѣсове-тъ въ стадо-то на свинѣ-тъ. Но тѣ сѳ сега съсыпаны, както рѣкохмы, нито единъ камыкъ отъ тѣхъ е останалъ върху другъ, и остава още само сиромашко-то село Тиверіада на онуй мѣсто.

Езеро-то обаче се наѣрва както и тогазъ, подложено подъ напрасны бури и ѳъртуны. Начертаніе-то на езеро-то е айцевидно, — и има дължина 14 мила (7 часа) и ширина 7. Прилежаща-та земя е много плодородна, а климатъ-тъ много топлъ, заради мѣстоположеніе-то на езеро-то, което е на мѣсто-то на единъ вулканъ. Топли потоци текѳтъ отъ прилежащы-тъ хѣмове и се изливатъ въ него, а канары-тъ сѳ черны. Хѣмове-тъ при езеро-то сѳ голи отъ дрѣвѳа, но разделенели слѣдъ дѣжлове-тъ.

Далечъ върху хоризонтъ-тъ види се възвышенъ побѣлѣмый тѣ върхъ на „*Старъ планина*“, която се смѣта да е гора-та Ермонъ на С. Писаніе. Въ това езеро се излива вода-та на рѣкѳ-тъ Іорданъ; която има извори-тъ си отъ гора-тъ Ливанъ; а като излѣзе изъ езеро-то минува по край Іерихонъ, дѣто Христосъ се кръсти отъ Іоанна, и се излива въ мъртво-то море отъ дѣто не излиза вече.

ЖЕТВАРИ-ТЪ.

За трудолюбивы-тъ земледѣлци най радостно-то врѣме отъ всичкѣ-тъ години е това въ което тѣ прѣматъ награда-тъ си за всички-

тъ си тежки трудове що сѣ полагали въ други-тъ врѣмена на години-тъ. Врѣме е на обща радостъ, и между почти всякой народъ по това врѣме ставатъ особни нѣкои веселбы и радуваня. Въ Български-тъ народни пѣсни сѣ намѣрватъ доста много жетварски пѣсни и стары и новы, които показватъ че Българи-тъ като земледѣлческый народъ, добръ знаѣтъ да оцѣняватъ тѣзи награды които щедрый-тъ промыслъ Божій имъ дава по това врѣме, въ тежки-тъ снопове и пълны-тъ крѣтцы, пшеница, ечимикъ, ражъ и други жита. Не знаемъ отъ дѣ е зѣлъ начало тойзи обычай, или да ли е чистъ Българскый обычай или не, но въ пѣтуваня-та си по Българіѣ, а особенно въ Дунавскъ Българіѣ, виждами сме единъ обычай между жетвари-тъ, че богато нива-та имъ сѣ до пѣть-тъ близу, и виждатъ че нѣкой пѣтникъ иде, тозъ часъ по младый-тъ жетваръ избира най голѣмый-тъ отъ снопове-тъ, та тича съ него и го исправя въ срѣдъ пѣть-тъ прѣдъ пѣтникъ-тъ. Очакува сѣ тогазъ отъ пѣтникъ-тъ,

(ако не е нѣкой *аджесия*, неопытенъ, както бѣхмы и ний за първый пѣть, като ни сѣ случи тази честь), да изрази доброжеланя-та си за плодovitѣ и изобилнѣ жетвѣ да получатъ жетвари-тъ, и благодареня-та си за честь-тъ който му сѣ сторили тѣ дѣто сѣ прѣдставили прѣдъ него този хубавъ начатъкъ отъ плодове, като знакъ или символъ на плодородіе-то и сполукѣ-тъ който тѣ желѣтъ за него. При това, разумѣва сѣ че пѣтникъ-тъ съвсѣмъ не трѣбува да забрави, че за да дава дѣйствіе и осѣщствленіе на добры-тъ си желаня, и учтивы-тъ си благодареня, нужно е да сѣ хвърлятъ долу до снопъ-тъ нѣколко мангърчета, като вѣлкашенъ и естественъ знакъ на вътрѣшнѣ-тъ благодарность.

Сега въ въображеніе-то си Зорница-та сѣ въображава че види прѣдъ себе си отъ всякого жетваря който чете въ неѣ; (има много таквызи и дано бы сѣ умножили още стократно,)

поставенъ на пѣть-тъ по единъ голѣмъ снопъ, съ пълны класове и едры жѣты зърна. Зорница-та изразява благодарность-тъ си и доброжеланя-та си тѣй: Честита ви жетва! Благословени отъ Бога да сѣ плодове-тъ на нива-та ви! Добръ да жьните и добръ да вършѣте, и да ияте и за до години да ядете и да продавате, а още да ви остане доволно не само за посѣваніе, но и на сиромасы-тъ да давате.

Такова е поздравленіе-то отъ Зорницѣ-тъ, а сега вмѣсто *мангърче-то*, тя ви дава единъ хубавъ картинкъ, и съ неѣ наедно, нѣколко думы съвѣтъ по които като слѣдвате можете добръ да печалите.

Картинка-та не иска тълкованіе; но отъ себе си сѣ разбира. Младый-тъ жетваръ въ срѣдѣ-тъ който подига сърпъ-тъ си, види сѣ че выка за привѣтствуваніе къмъ двѣ-тъ лица които идѣтъ отъ къщѣ-тъ и доносятъ закуска-тъ за жетвари-тъ. Разумѣва сѣ ще имъ каже, "добръ дошло," защото жетварска-та рабо-

та не е легка, и въ тойзи пекъ не може человекъ да трае дълго време безъ яденіе.

Майка-та съ двѣ-тѣ дѣчца е излѣзла да погледа жетвари-тѣ и да се весели въ разговоръ съ любезный-тѣ си стопанинъ и баща, по време-то на почивкѣ-тѣ. Тогава подъ сѣнкѣ-тѣ вѣйдѣ ще постелятъ чистѣ бѣлъ пешкыръ, и ще сложатъ ястія-та, и като насѣдватъ всиcky наоколо, сѣдѣтъ едни краткъ благодарственнѣ молитвѣ къмъ Бога, податели на всиcky-тѣ добрини, тѣзи жетвари ядатъ съ едни охотѣ за кояко нищо не знаатъ онѣзи богати госпосари които не работятъ, а все отиватъ при дѣкаритѣ, та искатъ нѣщо цѣръ ужь охотѣ да имъ даде.

Сега съвѣтъ-тѣ що има да ви дадемъ съ тѣзи.

Не дѣйте прѣзира званіе-то си, и не не дѣйте мисли че работа-та ви като сте земледѣлци е проста, и за това трѣба ви да сте простащи. Работа-та ви е благородна и почтенна, и онѣзи които прѣзиратъ земледѣлцы-тѣ не отбиратъ що е истинна почтенность. Не дѣйте мисли че безъ друго онзи който търгува съ жито е по почтенъ отъ оногози който жьни и върше жито-то. Не тѣй. Почтенность-та зависва отъ человекъ-тѣ, какъвъ е той самъ. Гледайте ви да се образувате, и да станете учени. Да четете книги, да четете вѣстници-тѣ, и забѣлѣжайте и прѣговаряйте що четете. Така като ерете, сѣете, жьните, върше-ете и пр. ще извършувате тѣзи дѣйствія разумно и словесно, а не като скотове. Така ако постѣхвате, и при това още честно си обхождате като правдолюбиви и истиннолюбиви Христіани, тогазь когато дождате на пазаръ съ произведенія-та на трудъ-тѣ си, ще можете да гледате всякого право въ очи-тѣ, и да усѣщате че не сте въ нищо по долу отъ търговцы-тѣ които купуватъ отъ васъ. Ви които четете това наше поздравленіе, потрудѣте се да научите съсѣды-тѣ си да четатъ и така да повишавате степенъ-тѣ на съсловіе-то си, и скоро ще видите промѣненіе въ селскый-тѣ животь въ Българіѣ. Виѣсто да видимъ както сега селяни-тѣ да прибѣгватъ въ градъ-тѣ за да станатъ търговци, ще видимъ търговци и други граждани които съ въ състояніе да прѣдпо-

читатъ селскый животь, и сами да слѣдуватъ земледѣліе-то. Почтайте работѣ-тѣ си, и работа-та ви ще ви прави честь, и както прочитате въ исторіѣ-тѣ за знаменитый-тѣ законодатель, и управитель Римлянский, *Cincinnatus*, когото народѣ-тѣ повиказъ отъ орадо-то, за да приеме най высокій-тѣ чинъ, така и народни прѣдставители, сѣвѣтници, и други чиновници ще ся искатъ отъ между васъ. Такъвизи достойни мъжѣ, имате ли ги между васъ? Стрѣсите ся, пригответе ся, и учѣте ся, щото когато Честно-то Правителство или Народный-тѣ Сѣвѣтъ поиска *человѣци* за нѣкакъ важнѣ работѣ, Прѣдставители-тѣ ви да бѣдѣтъ готови.

ОСВѢТЛЕНІЕ ОТЪ СВАТАГО ДУХА.

Ето едно нѣщо което ще ви покажъ за едно дѣте върху което Богъ излѣзъ Святаго своего Духа.

Нѣма много време отъ когато едно момче на 15 години ся разболѣло. То было отъ онѣзъ които ся выкатъ мудры дѣца; види ся да ся е трудило съ всиcky-тѣ си силѣ за да испълни длъжностѣ-тѣ си: то отивало чинно на недѣлно-то училище въ тѣхно то село, само не ся виждало да има ни най малко неспокойствіе за свои-тѣ си грѣхове. Чудно нѣщо! това дѣте ся измѣнило съ всемъ щомъ ся разболѣло. Родители-тѣ му ся удивили като го чули да охка и да выка съ скръбъ: Грѣхове-тѣ ми, грѣхове-тѣ ми! Тѣ му говорили, ако и да было всякогы цѣломудро, че нѣма никакъвъ грѣхъ, и че не трѣба да ся страхува безъ никакъвъ причинѣ. Всичко това не задоволявало малко-то момче, утѣшеніе-то му ставало всякой день по голѣмо. То было тѣй, понеже Божій-тѣ Духъ му показвалъ истинѣ-тѣ, и грѣхове-тѣ му стрували му ся твърдѣ много.

Само Богъ може да утѣши едни души толкозь смущень, и да ѣ покаже че грѣхове-тѣ ѣ съ загладени чрѣзъ жртва-тѣ на Исуса Христа. А за момче-то за което ви казувамъ станъ така; като ся утѣснило твърдѣ много, могло послѣ да ся възрадва като си напомило че Исусъ е Спаситель-тѣ му.

Видѣло-то не само ни открыва опас-

ности-тъ които ны обыкають, неугодны-тъ нѣща които ся наиѣрватъ на този свѣтъ; но и доуща ни да гледамы великолѣпнѣ-та на създаиѣ-то. Чрѣзь видѣло-то можемъ да ся чудимъ на великолѣпнѣ-тъ планины отъ които смы окружены, както и хубавы-тъ езера на които воды-тъ кхпять прѣдножіа-та на тѣзи великолѣпны планины. То ны прави способны да гледамы нѣколко отъ тѣзи хмыляды свѣтнове които сж распрѣснѣты въ бескрайно-то пространство на небеса-та, на които видѣ-тъ ны дава едно попятіе толкозь голѣмо на силѣ-тъ на нашего Създателя. Безъ видѣло-то, тѣзи изобиліа, тѣзи хубости, тѣзи величествіа были бы вѣчно скрыты отъ наши-тъ очи.

Това е още по истинно за нѣща-та които принадлежатъ на небесно-то царство; безъ Божій-тъ Духъ, който е намъ небесна видѣлива, ний не можемъ нито да разумѣемъ небесны-тъ нѣща, нито да ги оцѣнимъ, нито да приедемъ нѣкоіхъ ползъ отъ тѣхъ. А кога е Духъ Святый въ насъ небесны-тъ вѣща ны осязаватъ, произватъ и правятъ ны благополучны.

Коіхъ исторіихъ отъ Библиѣ-тъ обачашъ повече и тя тегли сърдце да ихъ прочиташъ? попыталъ нѣкой си единъ день едно момиче на 11 годинъ.—Тѣзи, отговорило безъ да помисли, за *распятіе-то* на Спаса нашего. Право рекло това любезно дѣте; смърть-та на Спаса нашего е дѣло ний извъредно, ний хубаво което не може нѣкой да си глобрази никога. Това нѣщо не можемъ ний да разумѣемъ нито да го почувствувамы освѣнъ чрѣзь Духа Божія. Одно момиче на 6 годинъ плакало всякога кога му нѣкой прочиталъ или му приказвалъ за страсти-тъ на вашій-тъ всемощивый Избавитель. Това сѣщо-то дѣло ся върши често и въ бѣдны-тъ идолопоклонницы, кога слушатъ тѣ да ся говори за страсти-тъ Христовы. Единъ человекъ отъ Гренландіѣ като чулъ да четатъ въ Евангеліе-то подробности-тъ за смърть-тъ Исусъ Христовъ, толкозь му ся сокрушило сърдце-то щото много пакти отивалъ при мисіонеръ-тъ Моравецъ, и всякога му говорилъ: Повтори ми тѣзи рѣчи, прочети ми пакъ онуй що ми чете.

Сега, млади читатели, ако разбрахте добръ онуй което ви говорихъ за нуж-

дѣ-тъ коіхто имаы ний сами да приедемъ Духа Святаго отъ Бога, надѣжъ ся че ще ся постараете да го просите отъ Оногова който самъ може да ви го даде. Охъ! сторѣте това безъ забавъ, и ще видите бескрайно-то добро което ще произлѣзе за васъ: ще усѣтите първо колко сте виновати и ще разберете послѣ че Богъ вы толкозь възлюбилъ щото ви даде Сына си, за да ви ся просятъ грѣхове-тъ и вы да ся спасете.

ГЕНЕРАЛЪ МЕЗОНЪ И БАЩА МУ.

Генералъ Мезонъ знаенъ въ Греціѣ заради Французско-то спомогателно воинство подъ негово-то управленіе въ бой-тъ въ Морж на 1828-30, послѣ станалъ военачалникъ на Францѣ, попытанъ единъжъ отъ Великаго Наполеона, да ли ся води родъ-тъ му отъ ветхото аристократическо домородіе на Мезоны-тъ, отговорилъ: „Господарю, баща ми е единъ простъ селянинъ.“ Истиннъ благородель отвѣтъ, произнесень отъ истинно, доблественно и благородно сърдце.

Слѣдующій-тъ случай приказвалъ единъ воинъ въ службѣ-тъ на Генералъ Мезона.

“Като слугувахъ во Французско-то воинство, имахмы станъ-тъ си въ единъ градъ на който име-то не помнѣж сега, разладе ся слухъ между войны-тъ че нашій-тъ Генералъ прилъ бащъ си, който дошелъ да го посетитъ. Тогазь всекы ний желаяхмы да го видимъ, и да го почтемъ, защото обычахмы Генералъ-тъ си, който ако и да бѣше строгъ къмъ насъ въ обученія-та и въ поле то на бой-тъ, во всякъ обаче другъ случай бѣ намъ пріятель и истиненъ защитникъ.

Въ една асия сутринъ като бѣхмы оражени, ето иде Генералъ-тъ ни съдружень отъ всекы-тъ си чиновницы който придръжаше съ мышцѣ-тъ си старецъ селянинъ на гледъ грубъ но честенъ и благоговѣнъ. По заповѣдь на генералъ-тъ войны-тъ ся наредихъ на полукругіе около него, а той ся прѣдстави прѣдъ тѣхъ съ старецъ-тъ бащъ си при-

държаваемъ съ мышцѣ-тъ. Тогазъ Генераль-тъ подигна рѣкъ-тъ си да говори, и тутакси станѣ дълбоко млчаніе. Войни! рече съ пълний-тъ и грѣмкий-тъ си онзи гласъ познать на всички насъ. — Ето баща ми! Желай да го видите. Той е селянинъ както го гледате. Такъвъ бѣхъ и азъ въ младый-тъ си възрастъ въ което време му причинявахъ много грижи и скърби, защото ся писахъ въ воинство-то противъ волѣ-тъ му; но той ми прости това мое прѣслушаніе и сѣдуваше всякогы да ма обыча. Щастіе-то ми помогна, и постепенно ся възвисяхъ на чинъ-тъ на който ма сега гледате. За туй, войни, научте, че съ мажество-то и чрѣзъ точно-то извършваніе на длѣжности-тъ си, можете да стигнете на истый-тъ степенъ. Казахъ ви вече че този мой добръ баща сѣдуваше всякогы да ма обыча, и за показателство на това ходилъ е сега пѣшій 90 миль (до 30 часа) на този прѣминѣлъ възрастъ за само-то намѣреніе за да ми види и да ма пригърне.

А като рече това завърна ся и съ пѣжностъ пригърна честный-тъ си бащѣ. Добрый-тъ старецъ докаченъ отъ смиланіе-то което това говореніе подигна въ него толкозь много щото едри капки отъ слезы течахъ избылно по старческѣ-тъ му брадѣ, искаше да говори, но не може отъ плачь, очи-тъ му обаче бѣхъ прильвнкли чврѣсто къмъ лице-то на Генераль-тъ съ голѣмъ пѣжностъ и благодареніе.

Сърдце-то на всякого отъ насъ ся досегѣ дълбоко за това пѣщо, и много очи ся напълнихъ съ слезы тогазъ, конто никогы другый пѣтъ не съ слезили.

Ето славецъ примѣръ на почитаніе и на пѣжностъ! Кой повече отъ бащѣ-тъ знае всячко що търпи и осяща баща-та за благоденствіе-то на чада-та си? Тежко, обаче, колко малко чада ся научавать за това кога е вече много късно, да отдадѣтъ дѣйствено показателство на любовь-тъ, и добромисліе-то.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

ВСЕВИДАЮЩИЙ БОГЪ.

1. О Боже великий вездѣсущий Цирь,
На всякъж вселеннѣ всеблагъ Господъръ,
Въ тозь мѣръ катъ владѣтель управашъ Ты все
Прѣстоль най величественъ ти е небе.
2. Прѣдъ тебе е тъмна-та ношь като день
И нѣй черный мракъ е съ блѣскъ освѣщенъ,
Ты бдишь неуморно дена и ноци
Върхъ всяко създаніе въ небе и въ земѣж.
3. Прѣдъ тебѣ съмъ и азъ свѣршено познать,
Ты видишь стези-тъ ми въ кой пѣтъ вървятъ
И все шо азъ върнахъ на скръшно въ самъ,
Все словомъ и дѣломъ е тебѣ на явь.
4. Какъвъ съмъ отвѣтъ азъ на тебе да дамъ?
Всевидающій Боже, треперѣж отъ срамъ
За вси-тъ си грѣшны и стыдны дѣла,
За тайны-тъ похоты мои въ пѣтъ-тъж.
5. Дано азъ да помнѣж най живо всегда
Че ты си на всждъ съсъ менъ въ тѣзь земѣж,
За тебѣ да размисляжъ ноци на легло.
Кога съмъ прѣльстванъ отъ грѣхъ и тегло.
6. Съ Тебѣ дано свѣршиж и земный си пѣтъ,
И съ радость да вкусѣж горчивѣж-тъж смрътъ.
Въ день сѣдний да стоѣж отъ десно Ти дай.
И съ Тебѣ да пребждвамъ до вѣка у Рѣй.
(Ив. А. Т.)

Домашна Рецета. Мнозина страдаятъ отъ единъ видъ цирей който става на край-тъ на прѣтъ-тъ, и като бере много обеспокоява. Его единъ простъ цѣръ за това пѣщо.

Земѣте добръ чистѣ соль, и турѣте ѣж въ пещъ да изсъхне добръ. Тогава да ѣж стукате въ хаванъ и да ѣж смѣсите съ *терпентинъ*, (невт-яхъ) колкото отъ едно-то толкозь и отъ друго-то. Съ това смѣшеніе да намажете едно платно и да вържете прѣтъ-тъ, и като изсъхне да го подновите пакъ, и тѣй като сѣдвате за 24 часа ще оздравѣте свѣршено болка-та. Така казва вѣстникъ-тъ отъ дѣто го извличамъ. Опытайте го за себе си.

Въ печатницѣ-тъ на А. Минасіана
у Джамѣж Ханъ.